

wać do emerytów, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia.

(7) W razie wyboru zaopatrzenia, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r., postanowienia art. 4 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) nie mają zastosowania.

§ 2. (1) Emerytom, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie na podstawie przepisów, obowiązujących do dnia 1 lutego 1934 r., dolicza się, poczynając od dnia 1 kwietnia 1934 r., do podstawy wymiaru zaopatrzenia dodatek specjalny w następującej wysokości:

1) dla emerytów, którzy pobierali dodatek mieszkaniowy, — 10% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem regulacyjnym;

2) dla emerytów, którzy pobierali 5% zasiłek, — 5% wynagrodzenia.

(2) Przepis ust. (1) dotyczy również osób, które na podstawie § 1 wybrały zaopatrzenie emerytalne, jakie otrzymałyby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r.

(3) Przepis ust. (1) i (2) nie ma zastosowania do zaopatrzeń wdowich i sierocych.

(4) Przy ustalaniu wysokości dodatku specjalnego nie uwzględnia się dodatku ekonomicznego i 10% podwyżki uposażenia (wynagrodzenia) w stolicy.

(5) Przy ustalaniu 10% podwyżki uposażenia (wynagrodzenia) w stolicy nie uwzględnia się dodatku specjalnego.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

476.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1934 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 7 stycznia 1933 r., grunty pań-

stwowe o powierzchni 13428,71 m kw, położone na Żoliborzu przy ul. Niegolewskiego, Brodzińskiego i Alei Wojska Polskiego.

§ 2. Cena sprzedażna gruntów, wymienionych w § 1, wynosi 100.715,33 zł i zostanie spłacona w 10 równych ratach, z których pierwsza płatna jest przy podpisaniu aktu kupna-sprzedaży, następne zaś w ratach rocznych z oprocentowaniem, którego wysokość oznaczy Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego, w szczególności ustalenie bliższych warunków przejęcia i nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów oraz dalszego ich użytkowania, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

477.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 kwietnia 1934 r.

o postępowaniu rozjemczym przed komisjami rozjemczymi dla spraw lekarskich.

Na podstawie art. 133 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Spory między lekarzami z jednej strony a ubezpieczalnią, bądź ubezpieczalniami społecznymi lub Zakładem Ubezpieczenia na Wypadek Choroby z drugiej strony, o warunki umowy (art. 122 ustawy o ubezpieczeniu społecznym), rozstrzygane są w drodze postępowania rozjemczego przed komisjami rozjemczymi dla spraw lekarskich, w trybie przewidzianym w rozporządzeniu niniejszym.

(2) Przez spory, wymienione w ustępie 1, rozumie się zatargi zbiorowe, dotyczące grup lekarzy lub wszystkich lekarzy, zatrudnionych w jednej lub więcej ubezpieczalni, lub też w Zakładzie Ubezpieczenia na Wypadek Choroby.

§ 2. Spory przewidziane w § 1 rozpatrują:

- 1) komisje rozjemcze,
- 2) główne komisje rozjemcze,
- 3) Nadzwyczajne Komisje Rozjemcze.

§ 3. (1) Komisję rozjemczą, właściwą do orzekaniach w sporach o warunki umowy z lekarzami, zatrudnionymi w jednej ubezpieczalni społecznej, tworzy państwowy urząd ubezpieczeń na wniosek jednej lub obu stron, przyczem wniosek w imieniu lekarzy składać może taka ich grupa, którą państwowy urząd ubezpieczeń uzna za stronę (art. 129 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym).

(2) Wniosek powinien zawierać szczegółowe określenie przedmiotu sporu.

(3) Jeżeli wnioski zostały złożone przez obydwie strony, państwowy urząd ubezpieczeń może powołać do rozstrzygnięcia sporu jedną komisję.